

Sygn. akt: I C 47/23 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Beata Bihuń
-----------------	--------------------

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 lutego 2023 r. w K.

na podstawie art. 339§1 k.p.c.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

powództwo oddała.

sygn. akt I C 47/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. S. kwoty 4.846,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż wierzytelność wynika z umowy pożyczki nr (...) zawartej przez pozwaną w dniu 20.05.2019 r. z (...) Finanse Sp. z o.o., na mocy której pozwana otrzymała określoną kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania spłaty pożyczki i kwota należności głównej wraz z odsetkami stała się wymagalna.

(...) Finanse Sp. z o.o. zawarła z powodem w dniu 28.09.2020 r. umowę przelewu wierzytelności, na mocy której w ocenie powoda nastąpiła cesja całości praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

W ocenie powoda dowodem istnienia oraz obowiązku spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej jest przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) z dnia 15.12.2022 r.

Na należność dochodzoną pozwem składają się należność główna w kwocie 3.300,00 zł i skapitalizowane odsetki w kwocie 993,90 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego naliczane zgodnie z postanowieniami umowy odpowiednio od niezapłaconej kwoty należności głównej oraz odsetki

ustawowe za opóźnienie naliczone przez stronę powodową od dnia następnego po dniu cesji do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu oraz koszty prowizji w kwocie 552,32 zł.

Pozwana K. S. nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 28.09.2020 r. (...) Finanse Sp. z o.o. zawarła umowę przelewu wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji k. 10 – 16)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał istnienia wierzytelności z tytułu umowy pożyczki. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów potwierdzających dostatecznie fakt zawarcia przez pozwaną umowy z pierwotnym wierzycielem. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W niniejszej sprawie powód załączył do pozwu wydruk umowy pożyczki, która miała zostać zawarta przez wierzyciela pierwotnego z pozwaną. Umowa nie została podpisana przez strony, zaś powód nie wykazał, iż pozwana zaakceptowała treść tej umowy. Powód nie przedłożył również dowodu wypłacenia pozwanej kwoty pożyczki czyli dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy ani nawet potwierdzenia wykonania przez pozwaną przelewu rejestracyjnego oraz dowodu złożenia przez nią wniosku o pożyczkę drogą elektroniczną. Przedłożony przez stronę powodową dowód w postaci wydruku umowy pożyczki (k. 17 – 19)) nie stanowi również dokumentu w rozumieniu art. 245 k.p.c. Wydruk ten nie został podpisany przez strony i brak jest dokumentów wskazujących, iż pozwana złożyła oświadczenie wyrażające wolę zawarcia umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym.

Dowodu istnienia zobowiązania pozwanego nie stanowi także wezwanie do zapłaty (k. 21). Brak dowodów doręczenia go pozwanej, a w szczególności dowodu, iż pozwana uznała wynikające z wezwania zobowiązanie.

W związku z powyższym, przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż pozwany był zobowiązany wobec wierzyciela pierwotnego i w jakiej wysokości. Dopiero wykazanie istnienia długu wobec wierzyciela pierwotnego i wykazanie wysokości tej wierzytelności może stanowić podstawę do uwzględnienia pozwu, gdy powód umowami cesji wykaże, iż nabył wierzytelność od wierzyciela pierwotnego zgodnie z treścią art. 509 § 1 kc.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 9), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. O ile wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu potwierdza fakt dokonania cesji (nabycia wierzytelności), o tyle do wykazania skuteczności tego nabycia w świetle prawa cywilnego lub szerzej - do wykazania

istnienia wierzytelności konieczne jest przedstawienie przez fundusz odpowiednich dowodów. Domniemanie zgodności z prawdą treści dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz sekurytyzacyjny w drodze przelewu. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Jak wskazano wyżej, ciężar dowodu w zakresie wysokości i wymagalności roszczenia, osoby pozwanej, terminów płatności należności wynikających z umowy, momentu wypowiedzenia umowy, terminów płatności i naliczania odsetek od należności głównej, stosownie do art. 6 kc obciąża powoda. Tymczasem powód, na dowód istnienia swojej należności, poza umową przelewu wierzytelności oraz wyciągiem z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, nie przedstawił żadnego dowodu istnienia wierzytelności ani jej wysokości.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obarczenie strony procesy obowiązkami przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Nie można było również w przedmiotowej sprawie uznać, że pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznała powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesy obowiązkami przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie. W konsekwencji należało stwierdzić, że powód nie udowodnił swojego roszczenia, choć był do tego zobowiązany.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.